

РЕШЕНИЕ

№ 6553

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3008** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба, подадена от А. Х. Р., ЕГН [ЕГН] чрез пълномощник адв. Р. А. от АК П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 586/07.03.2022г., издадена от М. М. Д. – младши автоконтрольор към СДВР, отдел ПП, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца", с правно основание чл. 171, т. 1, б. "б. " от Закона за движение по пътищата (ЗДвП). Със същата на осн. чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето СУМПС №283245649.

Жалбоподателят твърди, че наложената ПАМ е незаконосъобразна и необоснована, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и целта на закона. Релевират се доводи за нищожност на акта, поради издаването му от некомпетентен орган. Оспорва се установеното нарушение на ЗДвП, като сочи, че на дата 07.03.2021г. /датата на съставяне на процесния административен акт, съобразно предоставения екземпляр/ не е управлявал соченото МПС А. Ку7 с табели с рег. [рег.номер на МПС] [населено място] при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване и не са били налице материално правните предпоставки на

чл.171, т.1 б. „б“ от ЗДвП. Т.е. в описателната част на заповедта фигурира дата на извършване на нарушението и съответно на издаването на ЗППАМ 07.03.2021г., а единствено в санкционната част, където се заповядва отнемането на СУМПС за не повече от 18 месеца е посочена дата 07.03.2022г. Пояснява, че АУАН , издаденият талон за изследване №006038 за ВМА са връчени на 07.03.2022г. Моли съда да отмени наложената ПАМ, а именно Заповед №586 от 07.03.2021г.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. А., който поддържа жалбата, предлага да се уважи, претендира сторените съдебно - деловодни разноси по списък.

Ответникът – М. Д. – младши автоконтрольор към СДВР, отдел „ПП“ редовно призован, не се явява, не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство, както е определено с Разпореждане от 20.04.2022г. на съда, е приложената от ответника заверено копие с придружително писмо вх.№ АССГ12151 от 31.03.2022г. и в оригинал с придружително писмо вх.№ 33692 от 23.09.2022г. индивидуален административен акт Заповед №586/07.03.2022г. на длъжностно лице – М. М. Д. – мл. автоконтрольор към СДВР, отдел "ПП" към СДВР, с която на осн. чл.171, т.1 б. „б“ от ЗДвП на А. Х. Р. е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца, а не както твърди жалбоподателя Заповед с идентичен номер, но от дата 07.03.2021г. Съдът отбелязва, че оспорване на административен акт с дата 07.03.2021г. би било недопустимо на осн. чл.159, т.5 от АПК, тъй като разписката за получаване на ЗППАМ съгласно представения от оспорващата страна екземпляр, е с дата 07.03.2021г., а депозираната жалба чрез административния орган е с пощенско клеймо 14.03.2022г.

При извършена полицейска проверка полицейски служители установяват, че на 07.03.2022г. около 02:00ч. в [населено място], на ул. Т. е спрял лек автомобил „А. Ку 7“, с рег. [рег.номер на МПС], движещ се по ул. Т. с посока на движение от ул. Н. Х. към ул. П. Д.. Автомобилът бил спрял за проверка на [улица]. При проверка било установено, че МПС, собственост на П. Г., е управлявано от А. Х. Р., водачът отказал да бъде изпробван за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози с Drug test 500 ARLN-0103. Контролните органи са издали талон за медицинско изследване №0006038, връчен срещу подпис на 07.03.2022г. в 03:05ч., в който изрично е посочено, че следва да се яви във ВМА до 45 минути от връчването на талона.

На 07.03.2022г. на А. Х. Р. е съставен АУАН Серия ГА №600357/07.03.2022г. за нарушение на чл.174, ал.2, пр.2 от ЗДвП, връчен лично на соченото за нарушител лице срещу подпис, въз основа на който на 17.03.2022г. е издадено Наказателно постановление №22-4332-003397 от 17.03.2022г.

На 07.03.2022г. е издадена обжалваната в настоящото производство Заповед за

прилагане на принудителна административна мярка №586/07.03.2022г. от М. М. Д. – мл. автоконтрольор , в 03 група, 02 сектор в отдел ПП при СДВР, с която на А. Х. Р. на осн. чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП е наложено временно отнемане свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Съгласно разписката, процесната ЗППАМ от 07.03.2022г. е връчена на водача на 07.03.2022г.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото жалбата с приложените към нея писмени доказателства, представените с административната преписка от административния орган писмени документи, заверени с гриф „вярно с оригинала“. С протоколно определение от 13.09.2022г. ответникът е задължен да представи в оригинал АУАН №600357 от 07.03.2022г. и Заповед №586/07.03.2022г.

По направено доказателствено искане от оспорващата страна с твърдение, че ЗППАМ от дата 07.03.2022г. не е връчван на оспорващия, на осн. чл.193, ал.2 от ГПК вр. чл.144 от АПК е открито производство по оспорване истинността на документ. Допусната е съдебно-графеологическа експертиза със задача да установи дали подписите, положени от името на Р. срещу думата подпис в ЗППАМ №586/07.03.22г. и в АУАН от 07.03.22г. са действително положени от лицето.

Съгласно приетото и неоспорено от страните експертно заключение подписите, положени от името на А. Р. срещу думите подпис в ЗППАМ по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП №586 от 07.03.2022г. и в АУАН №600357 от 07.03.2022г. са положени от А. Р.. В с.з. вещото лице поддържа представеното заключение, заявява, че представеното от Р. ЗППАМ от 07.03.21г. по делото е индигирано копие на оригиналната ЗППАМ от 07.03.2022г., представена от ответника. Касае се за една и съща заповед, с едно и също съдържание, с едни и същи подписи, разликата е единствено в годините, които съставляват отпечатан принтиран текст.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу ЗППАМ № 586/07.03.2022г. е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.170, ал.1 от ЗДвП контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени от закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от съответните служби по тази глава. По силата на чл.165, ал.1, т.1 от ЗДвП /ред. ДВ бр.2/2018г./ определени от министъра на вътрешните работи служители контролират спазването на правилата за движение от участниците в движението, техническата изправност и обезопасяването на товарите на движещите се по пътя пътни превозни средства, като за целта служебните лица са длъжни да

извършат проверка по безопасен начин, осигурявайки необходимата видимост, като на основание чл.165, ал.2, т.2 от с.з. при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да изземват и задържат документи по т.1 в допустимите от закона случаи. Представена е по делото заповед №8121-з-1524/09.12.2016г., издадена от министъра на вътрешните работи, при условията на заместване /Заповед №8121-з-1496/06.12.2016г. на министъра на вътрешните работи/, с която по реда на чл.165 от ЗДвП на директора на СДВР се възлагат правомощия да осъществява контрол по Закона за движението по пътищата. Издадена е заповед №513-з-1618/26.02.2018г. на директора на СДВР, с която полицейските органи по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР са оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителните административни мерки по чл.171, т.1, т.2, 4 и 5, б.“а“ и т.6 от ЗДвП. Оспореният индивидуален административен акт е издаден от мл. Автоконтрольор в отдел Пътна полиция в Столична дирекция на вътрешните работи, който е полицейски орган по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР и следователно е компетентен орган, съгласно Заповед №513-з-1618/26.02.2018г. на директора на СДВР.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, съгласно чл.59 от АПК, като съдържа необходимите, посочени в разпоредбата съществени реквизити и същата е мотивирана, съобразно изискванията на чл.172, ал.1 от ЗДвП.

В чл.171 от ЗДвП са посочени принудителните административни мерки, които се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Съгласно чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, която норма е посочена като правно основание за издаване на оспорената заповед, временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Описаното в заповедта фактическо основание за издаването ѝ представлява правопораждащият юридически факт, от който органът черпи правомощията си и въз основа на който се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на властническото произнасяне. Наличието на описаното в заповедта фактическо основание за прилагането на ПАМ в случая се установява и от АУАН, чийто фактически констатации са приети от административния орган, приложил мярката. С позоваването на АУАН в заповедта за прилагане на ПАМ, той се приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт. В качеството си на официален свидетелстващ документ АУАН се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на

неговата истинност, която не е опровергана.

Съдът приема за безспорно установено обстоятелството, че жалбоподателят на дата 07.03.2022г. е управлявал МПС А. Ку 7 с рег. [рег.номер на МПС] като при спирането му за проверка същият е отказал да бъде изпробван за употребата на алкохол на наркотични вещества или техни аналози с Drug test 5000,ARLN-0103. Съставен е талон за изследване 0006038, връчен на 07.03.2022г. в 03:05ч., като в определения в талона срок – до 45 минути от връчването му, Р. не се е явил на мястото на извършване на изследването – ВМА. Доказателства в обратен смисъл не са представени от жалбоподателя, както и не се поддържат доказателствени искания за опровергаване на така установените факти по делото. Недоказана остава версията на жалбоподателя, че е бил в посоченото време и час пред медицинското заведение, както и че отказът да бъде проверен с техническото средство се дължи поради съмнения за нарушената цялост, респ. годност на същото.

Съгласно чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП свидетелство за управление се отнема временно до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца, т.е. налице е законово определен срок за прилагане на мярката – до решаване на въпроса за отговорността, което означава до окончателното приключване на административнонаказателното производство, образувано със съставения АУАН, но не повече от 18 месеца. Относно срока на мярката, следва да се отбележи, че с процесната заповед административният орган е посочил само максималния срок, за който мярката се прилага – не повече от 18 месеца, но с оглед законовата регламентация, в случай на окончателно решаване на въпроса за отговорността на лицето в рамките на посочения период, мярката ще бъде преустановена.

Съдът намира, че мярката се явява съответна и на целта на закона, а именно да се предотврати извършването на административни нарушения и настъпването на евентуални вредни последици от тях.

При тези данни съдът приема, че обжалваната заповед №586 е от дата 07.03.2022г., и същата е съставена, връчена и подписана от оспорващата страна на 07.03.2022г., видно от приетото и неоспорено експертно заключение, което изцяло се кредитира от съда, като коректно и безпристрастно изготвено, отговарящо изцяло на поставените задачи. Същата съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентен орган в предписаната от закона форма и при наличие на законоустановените в чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП предпоставки за извършено на 07.03.2022г. нарушение, съответстващо на фактическата обстановка, обективирана в съставения АУАН от 07.03.2022г. По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, разноски на оспорващата страна не се дължат.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2, предложение последно от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 67 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. Р. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №586 от 07.03.2022г., издадена от младши автоконтрольор М. Д., 03 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: